

[Undervisningsministeren.]

der kommer skolenævnene jo altså også stærkt ind i billedet, fordi de kan være med til at se på det materiale, man bruger i undervisningen. Endnu en gang ser vi, at det betyder meget, at de medlemmer, der sidder i skolenævnet, lever med i det, der sker, og at forældrene også gør det, for jeg vil da mene, at når forældrene taler sammen med læreren om undervisningssituationen, om de ting, de materialer, man bruger i undervisningen, har man også derigennem en garanti for, en sikring for, at man dog får det rettet ind på en sådan måde, at der ikke opstår en konflikt, som ikke må opstå, imellem børn og deres forældre, fordi man får bibragt dem nogle ting i skolen, som strider fuldstændig imod det, de kender fra deres eget hjem.

Og så vil jeg lige sige, at det svar, jeg fra starten af gav hr. Ingolf Knudsen, altså også er et svar til hr. Chr. Christensen.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg vil gerne takke for ministerens redegørelse og samtidig udtrykke et lille håb om, som også ministeren har understreget, at det, vi er i gang med her, og som vi anser for nødvendigt, ikke bliver en hetz, en ensidig hetz, men at debatten må løbe videre, og at det kun sker ud fra den betragtning, at det, vi vil, er en beskyttelse af børnene og af deres forældre.

Må jeg godt udvide med et enkelt spørgsmål og sige, at jeg selv som lærer i mange samtaler med kolleger har mødt dette, at man ønsker at bruge skolen som et politisk middel, og at man ikke er bleg for at indrømme det. Jeg må også sige, at jeg i valgkampen var ude for mange steder på seminarierne, hvor de lærerstuderende sagde, at de ønskede at uddanne sig til lærere for at benytte den danske folkeskole i en politisk magtkamp.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren ikke føler, at vi snarest også bør se på læreruddannelsen og understrege over for de unge, der ønsker at uddanne sig til lærere, at vil de gå ind i den danske folkeskole, så gælder de normer og de regler også for dem.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Ingolf Knudsen, og jeg har også sagt det her fra talerstolen i dag, at ønsker man at gå ind som lærer i den danske folkeskole, så må man også vide, under hvilke vilkår man skal arbejde, og hvis ikke man vil indordne sig under dem, hvis man mener, at man har et ganske bestemt livssyn, som man vil bibringe eleverne, ja, så er det altså ikke folkeskolen, der er den kommende arbejdsplads. Så må man bruge andre arbejdspladser, f. eks. i vore frie, vore private skoler. Jeg er fuldstændig enig med hr. Ingolf Knudsen i, at vore skoler ikke må benyttes til politisk magtkamp. Jeg vil sige det på den måde, at vore uddannelsesinstitutioner i det hele taget ikke skal være nogle steder, hvor der foregår politisk magtkamp. Det skal være steder, hvor alle uanset deres politiske og religiøse overbevisning kan være, hvor man respekterer hinanden. Det er det, det drejer sig om. Plads for alle, det er ren liberal politik.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Rosing* (Grønland) til ministeren for Grønland:

„Vil ministeren tage initiativ til en hurtig undersøgelse af, om den uopfiskede rest af den færøske laksekvota, ca. 300 tons, kan overføres til grønlandske fiskere?“

(Spm. nr. 28).

Skriftlig begrundelse.

Som der står i A/G nr. 39, side 3, 1974, er ca. 400 t af de laksekvoter, som norske og færøske fiskere kan fange i år, ikke opfisket, og ifølge artiklen har de ovennævnte fiskere opgivet laksefiskeriet.

Som jeg for nogen tid siden under åbningsdebatten har berørt, er der stor utilfredshed med lakseordningen i Grønland i forbindelse med indfiskning af kvotaen i løbet af en måneds tid. Dette forhold kender ministeren lige så godt som jeg.

Det vil være en løsning af problemet i år, dersom de ovennævnte resterende tons — navnlig 300 t af den kvota, færingerne skulle have — eventuelt kunne overføres til grønlandske fiskere. Hertil er en hurtig under-